

Opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal choroby, ako niekto, pred kým si ľudia skrývajú tvár, opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho. Ale on niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený.

Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.

Izaiáš 53, 3 - 5

V týchto dňoch si všetci kresťania pripomínajú veľkonočné udalosti. Pán Ježiš zomrel na kríži za naše hriechy, bol pochovaný a na tretí deň Ho Boh vzkriesil zmŕtvych. Pán Ježiš prišiel na túto zem, aby nás zachránil. Boh toto vykupiteľské dielo pripravoval už dlho predtým a ohlasoval a predpovedal ústami prorokov niekoľko storočí predtým. Aj hore uvedený text je takouto prorockou predpoveďou.

Väčšina kresťanov si uvedomuje o čo Ježišovi išlo, keď dovolil, aby ľudia Ním opovrhli, opustili Ho a nakoniec Ho aj bili a pribili na kríž. Pán Ježiš zomrel za naše hriechy a viacerí sme jeho obeť prijali do svojho života. Viacerí sme prežili tú radostnú udalosť znovuzrodenia, keď sme, či už na nejakej evanjelizácii, na tábore, doma v izbe alebo inde padli na kolena pred živým Bohom a odovzdali sme Mu svoj život, vyznali svoje hriechy a prijali sme odpustenie od Pána Ježiša skrze Jeho obeť na kríži.

Ja ale verím, že obeť Pána Ježiša neriešila „len“ našu večnosť. Nešlo len o to, aby sme si vyriešili problém nášho hriechu a to, kam pôjdeme po smrti. Izaiášovo proroctvo hovorí o tom, že Pán Ježiš bol „prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti“. Ale tiež o Ňom hovorí ako o „mužovi bolesti, ktorý poznal naše choroby“. Hovorí o Ňom ako o tom, ktorý „niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti“.

Som presvedčený, že Pán Ježiš nezomieral „len“ za naše hriechy, ale za niečo viac. Verím, že v Jeho obeti je odpoveď na naše problémy, zranenia, choroby. Ja osobne si myslím, že cirkev je miesto, kde je najväčšia koncentrácia vnútorné zranených ľudí. Väčšinou k Bohu volá človek, ktorý prešiel nejakým trápením a problémami s nádejou, že aj keď ich dovtedajší život za veľa nestál, Boh to môže zmeniť. Človek sa znovuzrodí, ale problémy často ostávajú. Mnohé veci z minulosti napriek tomu bolia. Zranenia ostávajú nezahojené. A to sa často prejavuje v živote kresťana, že nevie žiť plnohodnotný kresťanský život. Ak napríklad zažil zranenie od svojho otca, má problém dôverovať Bohu ako Otcovi. Takéto veci potom ovplyvňujú aj jeho službu a vzťahy s inými ľuďmi v zbore. Božie slovo hovorí, že Pán Ježiš chce riešiť našu minulosť. Chce uzdravovať naše zranenia. On „znášal trest aj za náš pokoj, a jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“

Čo nám bráni predstúpiť pred Boha? Prečo neriešime svoju minulosť? Prečo dovoľíme, aby veci z minulosti ničili náš život s Bohom, naše vzťahy a našu službu? Prichádzajme pred Pána Ježiša, tak ako kedysi, keď sme Mu dali svoj život a dajme mu naše zranenia, naše neodpustenia, bolesti, choroby a uchopme si to, čo nám Pán Ježiš na kríži vydobyl.

Š. Rendoš

Vždy pamätajte na to, že Ježišovo utrpenie končí radosťou jeho vzkriesenia.

Keď teda cítite vo svojom srdci Kristovo utrpenie, nezabúdajte, že musí prísť i vzkriesenie, že

musí zasvietiť radosť

Veľkej noci,

a teda nedopustite,

aby vás hocičo naplnilo

smútkom, pre ktorý

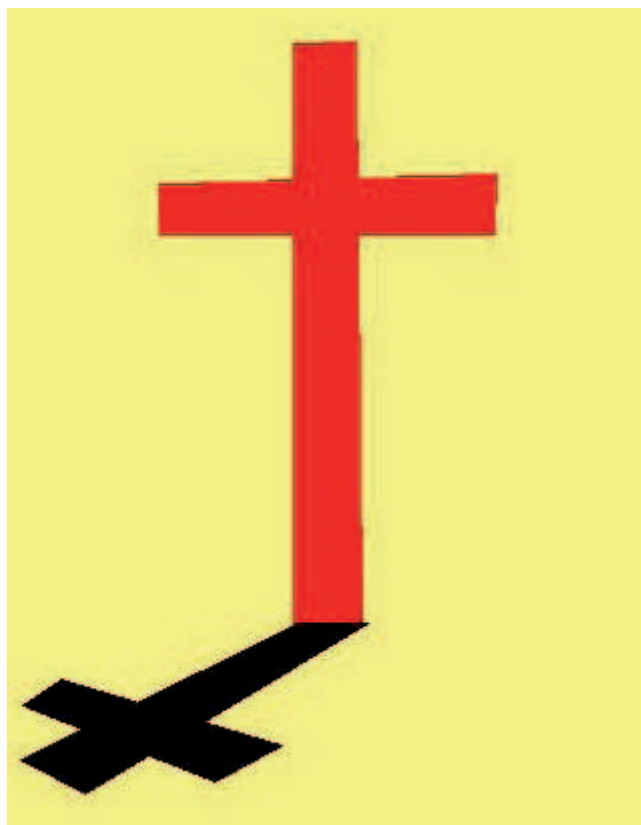
by ste zabudli

na radosť

zmŕtvychvstalého

Krista.

Matka Tereza

MODLIACA SA CIRKEV

Ako sme slúbili v januárovom čísle, prinášame ešte jednu časť prednášok z medzinárodnej modlitebnej konferencie ECM. Konala sa na Slovensku, v Piešťanoch a organizovalo ju hnutie European Prayer Conference z Anglicka. Okrem zástupcov z Európy sa konferencie zúčastnili i kazatelia zo Singapuru a z USA. O dôležitosti modlitby v zboroch vyučoval kazateľ W. B. Hup z ďalekého Singapuru.

Rast cirkvi v Singapure

Poznám veľa pastora, ktorí v Singapure túžia po prebudení. Prirovnám prebudenie k vriacej vode. Voda sa najprv musí zohriať, aby vrela. V Singapure ešte nevie, ale je horúca. Niekde vidno malé, inde veľké bubliny. Stále pozerám dopredu, kedy to zovrie, pretože teplota je už dlhšie vysoká. Potrebujeme pracovať na tom, aby sme udržali vodu teplú, kým nezovrie. Sú tlaky, ktoré spôsobujú, aby sa teplota znížila. Potrebujeme ovplyvňovať a meniť spoločnosť. Cirkev si uvedomuje, že musí zaujať jasný postoj aj v prípade homosexuality. Úpadok v tomto smere začal vtedy, keď sme sa vzdali našej povinnosti voči spoločnosti. Za čo sa modlíme na našich modlitebných skupinách?

Rozvoj modlitby v miestnom zbere

Je dôležité, aby bol miestny zbor zapojený do modlitby. Tam, kde cirkev chváli a kde sa modlí, tam sa dejú nové veci. Povedal som si, že obídem svojich 20 zborov, aby som videl ich modlitebné hodiny. Prichádzam bez ohlásenia, pretože ak by som sa vopred ohlásil, pastori by zabezpečili väčšiu účasť alebo sa nejakovo zvláštne na stretnutie pripravili, a to nechcem. Takže pri svojich návštevách pozorujem niekoľko vecí:

1. kto prichádza na modlitby

- či je tam pastor a laickí vodcovia. Oni a pastor sa musia modliť, inak nemôžu viesť ľudí k modlitbe. Nezáleží ani na počte ľudí, ale aby tam boli najmä služobníci. V jednom zbere bol pastor na modlitbách iba 5 minút a potom odišiel na zasadnutie nejakého výboru. Potom som sa ho opýtal: „Nemohol si zostať na modlitbách?“ „Nie“, odpovedal, „mali sme súrne zasadnutie výboru.“ Takže výbor mu bol prednejší ako modlitba.

2. za čo sa ľudia modlia

Často na modlitbách hovoríme o modlitbe alebo o problémoch a modlíme sa iba päť minút. Keď sa zbor modlí hodinu raz za týždeň, tak je to dobré. Zisťujem, či

sa ľudia naozaj modlia a za čo sa modlia. Či sa modlia iba za seba alebo aj za veci mimo zboru, za vládu...

3. aká je atmosféra

Ak je stretnutie nudné, nikto nepríde. Ale ak očakávame, že to bude živé, lebo je tam Boh prítomný, tak budeme aj my nadšení. Výzvou pre pastora je nielen mať modlitebné stretnutia, ale vziať do nich viac ľudí.

pastor Wee Boon Hup

Vodcovstvo

Víziu, ktorú vám dal Boh pre váš zbor, treba uvádzať do praxe. Avšak môže trvať 2 až 3 roky, kým ju ľudia prijmu.

Ak si vodca, nepokúšaj sa robiť všetko. Ak si dobrý kazateľ, potrebuješ pri sebe dobrého učiteľa, evanjelistu a ďalších ľudí, ktorí budú môcť naplniť všetky potrebné úlohy. Byť vodcom znamená byť ochotný stáť na kraji a povzbudzovať iných v naplnení vízie, aby sa stala skutočnosťou.

Ako vodca musíš mať očakávania:

- rast v zbere
- divy, zázraky
- sláva Božia, ktorá naplní dom

Viera potrebuje byť živá nielen Slovom, ale aj zázrakmi, ktoré budú nasledovať.

Úlohou vodcu je vidieť Boha takého, aký je. Rozvíjať službu a povzbudzovať tých, ktorých vám Boh zveril. Riešiť konflikty biblickým modelom a zostať pevný. Problémy si vysporiadavať tvárou v tvár v súkromí. Jednoduchšie je prosiť ľudí, aby niečo robili, ako ich viesť. Ale my ich máme viesť, a nie prosiť. Duchovné vodcovstvo môže byť osamelé, ale Boh vás pozval, aby ste ho nasledovali. Nemusíte sa pred ľuďmi ospravedlňovať, nebojte sa. Ľudí máme viesť rovno, nie do kruhu alebo doprava. Máme ich viesť tam, kde môžu nájsť odpodčinutie (Ž 61,1-4). Boh vedie ľudí k životu, aj my to máme robiť (Pr19,23). Boh vedie ľudí jemne (Iz14,11).

„Pane, ďakujeme Ti, že nás vyzbrojuješ.

Pomôž nám byť vodcami tvojho dedičstva. Nauč nás, ako spolupracovať, aby rástla cirkev Ježiša Krista do plnosti. Pomôž nám byť odvážnymi pre Teba. Hovor k nám, aby sme jasne vedeli, k čomu si nás povolal.”

pastor Andrew Baguley, Anglicko

Myšlienky z konferencie

Musíme naplniť svoje srdcia nádejou, tým, čo Boh môže urobiť, a nie sklamaním! Ver-te viac v Božiu moc!

Ježišova služba začala krstom a pomazaním. Keď pomazanie a moc Ducha Svätého potreboval Ježiš, o koľko viac to potrebujeme my!

Duch Svätý je vzácna Božia investícia do tvojho života. Ceníš si ju?

Služba, ku ktorej nás Boh povoláva sa nekoná ani silou, ani mocou, ale Božím Duchom.

Musíme hľadať Boha, milovať Ho, nájsť si na Neho čas a strážiť si ho. Je čas postaviť Boží dom, svoje miesto súkromia a modlitby s BOHOM.

Keď naše srdce túži po Bohu, vtedy Boh začne hovoriť do nášho života.

Mali by sme chcieť chodiť do zboru, kde sa nebude hovoriť: Nebola tá kázeň úžasná? Neboli tie chvály úžasné? Ale: NEBOL TEN BOH ÚŽASNÝ?

Pán Ježiš sa nás pýta: Akým veľkým mi dovoľíš byť v tvojom živote? V zbere?

Do akej miery mi dovoľíš, aby som priniesol Božie kráľovstvo do Tvojho mesta?

Keď Duch Svätý začne pracovať vo vašom zbere, začne zmena. Verím, že túžime, aby ľudia, ktorí prídu do zboru, pocítili dotyk Pána Ježiša a Svätého Ducha.

Slovo pre cirkev na Slovensku: Boh dokončí to, čo povedal. Dokoná dielo, úlohu, ktorú vám dal. Ste Božie ženy a muži, a Boh vás práve povolal v tomto čase. Máte privilégium písať metodistické dejiny.

pripí: Milena

Fotky a video z konferencie si môžete pozrieť na stránke www.umc.sk

Etiópia - ako ju nepoznáte

I. časť

Štatistika Spojených národov uvádza, že každý desiaty človek v Etiópii je telesne znevýhodnený. To činí v Etiópii asi 7 miliónov ľudí (samozrejme, presný počet ľudí v krajinách ako táto je nezistiteľný). Väčšina z nich žije v extrémnej chudobe. Vzhľadom na celkovú situáciu v krajine, je tu život náročný aj pre zdravého človeka. Tisíce ľudí sa sťahujú z vidieka do mesta za prácou, za vidinou lepšieho života, za možnosťou uniknúť nejakým spôsobom z ich „biednej“ krajiny.

V hlavnom meste Etiópie, Addis Abeba (Nový kvet), som prežila niekoľko mesiacov.

Ide o veľkomesto, ktoré sa nachádza na náhornej plošine vo výške 2400 m.n.m. Vďaka tomu tu nežijú komáre, ktoré prenášajú zákernú maláriu,

na ktorú ešte stále mnoho ľudí v Etiópii zomiera. National Geographic uvádza Addis Abebu ako mesto s najideálnejšou ročnou priemernou teplotou - 22°C. Toto sú ďalšie dôvody prečo počet obyvateľov tejto 7 miliónovej metropoly každým dňom rastie.

Kráčam ulicami Addis Abeby. Je utorok ráno. Napriek tomu, že sa snažím byť čo najnenápadnejšia v dave ktorým sa predieram, moja biela pleť a modré oči svietia medzi krásnou hnedou pokožkou mojich spoluchodcov. Niektorí sa mi prihovárajú, iní len uprene pozorujú, deti sa otáčajú. A to ani nejazdím na bicykli, čím zvyčajne spôsobujem v uliciach Addis Abeby úplný rozruch a údiv. Na bicykli tam totiž nejazdí takmer nikto a nieto ešte biela žena.

Uhýbam sa drzým taxíkom, ktorých sú plné ulice. Ľudia sú na týchto špinavých, polorozpadnutých minibusoch v podstate závislí. Ak sa chcú dostať v čas na pracovné miesto, ktoré môže byť v tomto meste vzdialené niekoľko desiatok kilometrov, je to ich takmer jediná cenovo dostupná možnosť. Ešte si môžu počkať na mestskú hromadnú dopravu, veľký žltorozaný autobus. Ten však chodí zriedka, neexistuje naň časový harmonogram podľa ktorého stojí na zastávkach a väčšinou sa v ňom ledva dá dýchať pre veľkú hustotu ľudí. Aj ním občas chodievam a ešte vždy ľudia nechcú veriť vlastným očiam, že ten najlacnejší a najúbohejší spôsob dopravy si vybral biely človek. Ja ale chcem vedieť ako ľudia musia chodiť do práce. Ako musia nevidiaci, nepočujúci, ľudia s barlamami, hodiny stáť na zastávke.

Aj minulý týždeň som takto čakala. Vedľa mňa stál muž s amputovanou nohou. Vždy, keď prišiel autobus, ľudia sa do neho napchali ako sardinkym, a kým sa tento muž dostal k dverám, už nebolo miesto. Zavreli mu dvere pred nosom a on pomaly odkrival späť. Takto sa to opakovalo niekoľkokrát. Nikto na neho nebral ohľad. Všetkým mu podobných je tu na každom kroku niekoľko. Keď išiel okolo minibusu, zastavila som ho, zaplatila, otvorila dvere a šla pre muža, ktorý stála na okraji ulice. Posadila

som ho dnu. Sám ledva rozumel čo sa deje. Šofér minibusu bez problémov počkal. Myslel si, že idem tiež.

Tieto spomienky vo mne znova vyvolali pocit bezmocnosti a hroznej nepravdivosti. Tak veľa krát som na vlastnej koži prežila, že len pre moju farbu pleti mi ľudia ustupovali, otvárali dvere, nekontrolovali tašky, nemusela som čakať v rade, prosiť lekára aby ma prijal, nepotrebovali odo mňa lístok, nesprávili sa hrubo. A s človekom, ktorý išiel za mnou, bolo zaobchádzané úplne inak. Pritom mohol byť vzdelanejší, starší, váženejší. Iba nebol beloch. Niečo sa vo mne búri znova a znova.

Teraz ale kráčam pešo. Tí najchudobnejší kráčajú pešo do roboty aj niekoľko hodín.

Vo vzduchu cítim slamu, zem a banány. Predavačovi oproti v debničke hnije ovocie. Na strechách taxíkov okolo mňa prevážajú zviazané ovce, kozy, trávu aj sedáciu súpravu. Nevidiaci stárec, ktorý kľučí v prachu popri ceste, skrčí inštinktívne nohy bližšie k sebe. Denne zomiera v Addis Abebe veľa nevidiacich a inak znevýhodnených ľudí, práve kvôli autonehodám.

Cestu mi skríži plaziaca sa žena, ktorej chýbajú všetky končatiny. Hneď za ňou sa však už hrdú ďalší, ktorí si všimli bieleho človeka - nádej na nejaký väčší obnos. Prichádza polo nevidiaca matka s dieťaťom na prsníku. Vedľa nej ďalšie malé deti, ktoré spievajú amharskú pieseň, usmievajú sa a hľadajú mi bez mihnutia oka priamo do očí. Vedia, že takémuto pohľadu málokto turista odolá. A samozrejme majú pravdu. Preto sa mnohým žobrákom vodí oveľa lepšie ako tým, ktorý si nájdu pravidelnú prácu. Napríklad čistenie topánok. Preto mnohí zneužívajú deti, ženy a ľudí s fyzickou odlišnosťou, aby pre nich zarábali žobraním.

Sú však ďalšie tisíce, ktoré inú možnosť nemajú ako sedieť v prachu na krajnici, či ležať v blate, alebo medzi štvorprúdovkami, pod mostami, medzi dobytkom. Mnohí z nich sú dokonca zdraví ľudia. A toto je všade okolo mňa. Je mi jasné, že nemôžem dať peniaze všetkým. Viem, že aj tak to nerieši situáciu. Cítim, že by to ani nebolo správne. Ale kde je riešenie?

Po roku kráčam tými istými ulicami. Už viem viac. Necítim sa ako turista. Poznám v základoch jazyk týchto ľudí, niečo zo spôsobu ich rozmyšľania, výchovy, vzdelávania, viem, čoedia, ako bývajú, čo spievajú, na čom sa smejú, čo ich uráža, čo si cenia...

A preto musím poznamenať, že riešenie sociálnych otázok, otázok chudoby, situácie bezdomovcov, nezamestnanosti, ľudí so špeciálnymi potrebami a mnohé iné, nedokážem tak ľahko nájsť, ani formulovať. Pokúšali sa o to mnohí múdrejší, vzdelanejší, skúsenejší, kompetentnejší.

Namiesto toho vám ponúkam niekoľko príbehov ľudí s ktorými som dennodenne pracovala, žila. Dám vám nahliadnuť na jedno z miest, ktoré pomohlo stovkám ľudí so špeciálnymi potrebami. Práve toto všetko je pre mňa dôkazom, že aj keď všeobecné riešenie sociálnych problémov nemám v rukách, predsa mám (a máme) vlastné ruky, nohy, oči, uši, na to aby som pomohla tým, ktorí moju pomoc potrebujú a dennodenne sa pohybujú v ich tesnej blízkosti. Tam musím začať.

Myslím si, že riešenie mnohých globálnych problémov začína správnym postojom, rozhodovaním a činom najobyčajnejšieho človeka v najobyčajnejší deň. Takého, akým som ja a ty.

Klára Uhrinová, študentka na KETM

Pokračovanie v ďalšom čísle.

Taxi v Addis Abeba

R
U
B
R
I
K
A

N
I
E

L
E
N

P
R
E

Ž
E
N
Y

Paulo Sergio Reprezentant Brazílskej futbalovej reprezentácie na MS 1994

Vrcholom jeho kariéry bola pozvánka do Brazílskeho národného tímu, ktorý sa štyrikrát stal svetovým šampiónom v USA roku 1994.

Pred začiatkom šampionátu bol brazílsky tím považovaný za jednoznačného favorita na získanie titulu. Každý zápas prebiehal ako na bojovom poli. Zo všetkých tímov malo len päť šancu získať titul.

Túžil som, aby sme my boli tímom čo vyhrá. Keď sme nakoniec získali titul, podávali sme si ho z ruky do ruky a radovali sa na ihrisku. Po návrate domov boli zástupy ľudí v delíriu. Veľké oslavy sa konali v meste RECIFE. Pravdou ale je, že toto víťazstvo raz skončí niekde v šuflíku v historických knihách zapadnutých prachom. Budúce generácie si už nespomenú ani len na mená hráčov. Všetka tá sláva „upadne do zabudnutia“.

To je dôvod, prečo neverím, že je možné dúfať v to, že človek nadobudne šťastie nejakým víťazstvom, trofejou. Určite je úžasné zvíťaziť, a tým dosiahnuť niečo vo svojom živote. Ale všetko je to len dočasné a radosť z úspechu netrvá večne. Keď som o tom premýšľal zistil som, že Biblia hovorí o víťazstve, ktoré nikdy nekončí. Je to víťazstvo Pána Ježiša Krista nad hriechom. Hriechom, ktorý deformuje charakter a tiež oddeľuje od Boha. Vedie človeka k sklamaniu, strádaniu, depresii a nakoniec k smrti. Najväčším víťazstvom je víťazstvo Pána Ježiša Krista na kríži, spravodlivý a bez viny zaplatil cenu za naše hriechy. Tým, že za ne zomrel. Keď vyznáme, že sme hriešni a poprosíme o odpustenie, Boh nám odpustí. Dnes som šťastným človekom, nie preto, že som vyhral svetový šampionát v USA 1994, ale z toho, čo Ježiš koná v mojom živote. Ak chceš skúsiť to večné víťazstvo, čo Kristus zaslúbil, čítaj v evanjeliu Jána 10, 10-11 a 27-29

preložil: Pali Absolon
(www.thegoal.com)

Nielen mladí, ale i starší si radi vyberajú vzory – sú to ich „hviezdy“. V takých osobách vidia stelesnenie svojich ideálov múdrosti, majstrovstva, moci a pod. Málokedy – alebo nikdy sa ani neočakáva akási duchovná a mravná kvalita od takých „hviezd“, to nie je zaujímavé! A keď je niekto obžalovaný, odsúdený a zohavený, vtedy je i opustený, opovrhnutý a znevážnený. Iba, keď vyjde najavo pravda: „A on bol smrteľne ranený pre naše nemoci...“, vtedy sa odhalí bohatstvo lásky a milosti Božej, v ktorej poznáme nášho Vykupiteľa a darcu večného života. Poznáš ho tak i ty?

Martin Chovan

KRÍŽOVKA

V tajničke sa skrýva heslo na mesiac marec.

Vylúštenie tajničky môžete poslať poštou do 10. apríla 2008 na adresu:

ECM – Ohnisko
Panenská 10
811 03 Bratislava

alebo na emailovú adresu ustredie@umc.sk

Na jedného výhercu čaká odmena.

Povedzme im, že Boh ich miluje viac ako my...

Pavol niekoľkokrát povzbudzoval mladého Timotea, aby roznechoval dar Boží, rástol v milosti, ktorá je v Pánovi Ježišovi. Ustavične na neho pamätal vo svojich modlitbách, dňom i nocou, a čo ma dojíma, mal pred sebou aj Timoteove slzy.

Ako pomáhať deťom a mladým spoznať Písmo Sväté a aby v nich Slovo Božie aj zostávalo? ...aby mohli od detstva spoznávať Sväté Písmo, ako apoštol Pavol hovorí Timoteovi v 2Tim 3, 15 krásne vyznanie: „od detstva poznáš Sväté Písmo, ktoré ňa môže urobiť múdrom na spasenie skrze vieru v Kristu Ježišovi.“

Ako to urobíme v takej veľkej záplave informácii a zmätenosti? Mohol by nás k tomu zaväzovať aj príklad patriarchov. Abrahám robil tak, ako o ňom dosvedčoval Boh: „Viem, že prikáže svojim synom a svojmu domu po sebe, aby zachovávali cestu Hospodinovu a vykonávali súd a spravodlivosť.“ Patriarchovia oddelili svoje deti od spoločnosti zlých ľudí, sami im svietili dobrým príkladom, napomínaním, povzbudzovaním a keď bolo treba, i karhaním. V súčasnosti žiaľ! Zlé príklady v spoločnosti uchvacujú mladých a niekedy poučenia ako protilek proti zlu majú nepatrnú silu.

Musíme pomáhať deťom, aby sa nedostávali do zlej spoločnosti, ku zlým knihám, nevhodným filmom. Ako ich odtiahnuť od programov televízie, kde je žiaľ veľa násilia a častokrát aj pre najmenších strašidelné rozprávky, počnúc už samými postavami? Dobré je deťom čítať z Biblie, hovoriť im o Pánovi Ježišovi, učiť ich, že aj oni sami majú prosíť Boha o pomoc. Nám sa už viackrát stalo, že sme išli s vnúcatami autom na dlhšiu cestu a oni mali veľa otázok o nebi, o Božej láske, o Bohu. Vyvinul sa medzi nami užitočný dialóg. Bola som prevrpená ich úprimným záujmom o Božie slovo, a tak som si vtedy priala, aby tá dlhá cesta autom ešte pokračovala. Inokedy sa ma pýtali, ktorý je môj obľúbený verš, a tak sme spolu hľadali v Biblii. Deti môžeme povzbudiť, aby si čítali Božie Slovo a keď nebudú niečomu rozumieť, môžu sa opýtať. Modlime sa za ne a povedzme im, že Boh ich miluje viac ako my. Hovorme nad nimi Božie požehnanie.

E. Tagajová

Autor: Ringo	opica, gibon bieloruský	1	zaujímaj sediacu polohu	uzbecké sídlo	Ježiš Kristus hovorí: Aj vy máte teraz zármutok, ale zase vás uvidím a srdce sa vám bude radovať (tajnička).					
talianske sídlo					Pomôcky: Akima, Avala, Kodak	jemná tenká koža	riedky (špan.)	American Petroleum Institute	2	nápadne (pren.)
ručiteľ na zmenke										
slovná pomoc					citoslovce označ. výborne					
Pomôcky: iraser, lar, aras, Las, Salima	odev (bás.) odstúpenie z funkcie				väzenie (slang.) časti šport. stretnutia					
vial				potravinar. výstava						
				energia						
erbium			usušená tráva					nanotesla (skr.)		
			H ₂ O					rob riasy		
mesto v Mozam- biku							rieka (špan.)			
							mzda			
modly						zad.roh vratiplachty Aralské jazero				nástenný gobelin
sóda (čes.)					žen.meno (8.8.) štát na Blíz východe					
Internat. Standard Associa- tion				kvant.gen. žiarenia vrch nad Belehmadom						
nech (čes.)			mongolský pastier chorvát. hud.sklad.					skratka valuty neod- borník		
Pomôcky: ralo, rio, Mavita, sika,Odak	Komunis- tická strana Slovenska	krajec chleba omotaj					hora kód Sri Lanky			
značka fotoapa- rátor						kopanica a podobne				astát
pohybový ústroj					ruská rieka					
japonský kopytník					balík (zastar.)					

KRÍŽ

Veľká noc dala základ pre naše vykúpenie. Ten, kto si uvedomil viny, smie uveriť v Ježiša Krista, aby našiel pokoj. Ježiš priniesol za nás dokonalú obeť. Kristov kríž poukazuje na tri veci:

1. Opisuje veľkosť hriechov ľudí. Nedávajme vinu iba tým, čo Ježiša ukrižovali. Vy aj ja sme rovnako vinní. Neboli to iba rímski vojaci, čo ho na kríž priviedli, boli to vaše a moje hriechy, ktoré si vynútili túto dobrovoľnú smrť.
2. V kríži vidím aj neprekonateľnú Božiu lásku. Ak niekedy zapochybujete o Božej láske, pohliadnite dlho a dôkladne na kríž, lebo tam sa vám zjaví.
3. Kríž je jediná cesta k vykúpeniu. Ježiš Kristus povedal: „Ja som cesta, i pravda, i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.” (J 14, 6) Neexistuje iná možnosť, ako sa zachrániť spod hriechov a odsúdenia, iba stotožniť sa s Kristovým krížom.

Mnohí sa pýtajú: „Nemôžem byť zachránený, keď nasledujem Ježišove zásady alebo žijem podľa morálnych hodnôt ako ich učil?” – Nik z nás nedokáže žiť od narodenia až po smrť, tak ako učil Ježiš. Sme neposlušní. Sme hriešni. Čo teda učiníme s hriechom? Môžeme spraviť iba jedno: Priňať hriechy pod kríž a prijať Božie odpustenie. Biblia hovorí: „Bez preliatia krvi nie je odpustenie.” (Žd 9, 22) Mnohí sa čudujú: „Nechápem, prečo Boh vyžaduje smrť.” Dnes už je predstava o tom, že Kristus vylial svoju krv, nemoderná, pre mnohých už neaktuálna. Tak to však stojí v Biblii. To je jadro evanjelia, to najpodstatnejšie v kresťanskej viere. A tým môžeme byť zachránení.

Kríž mení postavenie ľudí pred Bohom. Je to prechod od vín a zatratenia k omilosteniu a odpusteniu. To všetko môžeme mať zadarmo. Nepotrebujem si to zaslúžiť. „Milosťou ste spasení skrze vieru. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval. To nie je z vás, je to Boží dar” (Ef 2, 8-9).

Billy Graham, krátené z *Entscheidung* 2/05, prel. M. Záleská

Veľká Noc očami Pavla Procházku

Už od mladosti milujem Veľkú Noc. Na Veľký Piatok sme v pašijových zhromaždeniach prežívali do hĺbky tragédie ľudského zlyhania. Najprv Ježiš bojuje v Getsemane, potom ho zatkli, priviedli pred Veľradu, dívali sa naň nepríjemnými očami zástancov starodávnych náboženských tradícií, všetko bolo dokonale zinscenované, takže Boží Syn z toho vyšiel ako zločinec. Aj Ježišovi učeníci boli v mojich očiach zbabelci – Peter, o ktorom som pred tým, ako som začal vážne čítať Bibliu, počul iba samé dobré veci, sa tu javil svojím zapretím Pána zrazu úplne inakšie. Nasledovalo vypočúvanie pre Pilátom a odsúdenie, Ježiš odsúdený na smrť, od rímskych vojakov ponížovaný a napokon desivým spôsobom popravený na potupnom, vyvýšenom mieste zvané Golgota – Lebečné miesto.

To všetko malo pre mňa horkastú príchuť, ale rád som bol na veľkopiatočnom pašiovom zhromaždení, pretože medzi jednotlivými smutnými príbehmi sme spievali krátke piesne, ktoré sa mi páčili. „Ó hlavo plná trýzne”; „Kristova krv”; „Kristus príklad pokory”; a mnohé iné. Bolo v nich veľa zármutku nad človekom ale tiež veľký kus nádeje v hrdinovi Ježišovi Kristovi, takej nádeje, akú hrozný a zbabelý svet, ktorý odsúdil Ježiša, vôbec nepozná.

A potom som sa tešil na nedeľu ráno. To krásne ráno života. Ježiš vstal z mŕtvych. On žije. Spievali sme: „Už je hrob otvorený!” „To anjel kameň odvalil!”; „Ježiš žije, s Ním i ja”. Cítil som sa skvele: existuje niekto, kto je iný, kto je plný moci a lásky a kto prekoná nenávisť, súdy i smrť, ktorej som sa bál. Doteraz milujem veľkonočné ráno vzkriesenia. Milujem ho preto, že sa mňa osobne týka, že je zvestou pre mňa osobne tak ako aj pre teba. Spasiteľ žije a je útočiskom pre nás vo všetkých našich osobných trápeniach. Zomrel nie preto, aby odsúdil svojich zradcov, potrestal posmievačov a zatratil sudcov a katov. Naprosto nepochopiteľne, ale zreteľne nám Jeho vzkriesenie hovorí: Neboj sa, som na tvojej strane! I keď ti nikto na svete nerozumie a ľudia spomínajú staré veci, ktoré ti Boh už dávno odpustil, všetci sa proti tebe obracajú, ja som s tebou, ak len ma chceš prijať za svojho Priateľa a poradcu pre život.

Áno, ide o náš život. Nejde o tradície, viac či menej požehnané. Nepracujeme pre alebo proti nim. Život prináša aj tak dosť svojich vlastných problémov. Pracujeme s radosťou pre Pána, Darcu nového života. Prijali sme duchovné znovuzrodenie, a žijeme nový život v Kristovi. To je predsa veľká radosť. Sme dedičmi veľkonočného rána, odvaleného hrobu. Tak ako sa Pán Ježiš zjavil Márii Magdaléne v prvý deň po sobote, tak sa chce zjaviť aj tebe a mne. To prvé zjavenie sa dostalo žene, ktorá dakedy mala veľké problémy: Pán Ježiš z nej musel vyhnať sedem démonov! A teraz, po vzkriesení s ňou, kedysi problémovou ženou, počíta!!! Dáva jej do úst zvesť, že žije a stala sa prvou oznamovateľkou, kazateľkou vzkriesenia.

Možno, že ňu, milý brat či sestra, všeličo trápi. Možno sú veci, za ktoré sa hanbíš, alebo ktoré ešte potrebujú očistiť, uzdraviť. Pán je živý a urobí to, ak ho o to poprosíš. Nech ňu nič nezastaví a neodradí od práce pre Pána. Zvesť o vzkriesení Krista musí byť oznamovaná, kázaná ďalej. Kto pôjde, ak nie ty? Id' v mene Pánovom, raduj sa a Pán nech Ťi žehná.

Stratégia Satanovho boja

Zo Zjav 12, 9 vyplýva, aká je stratégia Satanovho boja: zvádzať ľudí. Všetkých ľudí. Zvodca celého sveta oklamal nielen Evu, ale po nej ešte mnoho ďalších. Rád sa prezentuje ako anjel svetla (2K 11, 14), „prichádza v ovčom rúchu“, pod ktorým sa skrýva „dravý vlk“ (Mt 7, 15).

Ako anjel svetla je úspešnejší. Dokáže zničiť oveľa viac ľudí, než keby prichádzal s odokrytou tvárou. Aj u nás sa šíri satanizmus. Väčšina ľudí ho však odmieta, lebo takého „okatého“ zla sa bojí. Z toho dôvodu Satan používa radšej leš a zvod. Obzvlášť rád napodobňuje Božie metódy. Preto sa usiluje aj „uzdravovať“, čo je vynikajúci spôsob ako zvestiť a oklamať ľudí.

Pôsobí prostredníctvom akupunktúry, masáže chodidla, autogénneho tréningu a i. bez ohľadu na to, či liečiteľia a pacienti o tom vedia, alebo nie.

Satanovou najúspešnejšou pracovnou metódou je nahovoriť ľuďom, že zlo vôbec neexistuje. Prichádza v mene „dobra“. Ponúka človeku niečo navonok neškodné, prospešné a dokonca potrebné (napr. Silvova metóda).

Tak ako v minulosti aj dnes sa snaží zmiešať evanjelium s pohanským učením. Modloslužbu a sebauctevanie, stavia na jednu úroveň s biblickým kresťanstvom. Usiluje sa vymazať ostrú deliacu čiaru medzi výrokmi Svätého Písma a inými náboženstvami. Nepopiera, že Ježiš žil, ale nie ako Boží Syn. Predstavuje Ho ako jedného z mnohých iných božstiev, alebo ako zakladateľa náboženstva či jedného z liečiteľov. Na územie svojich ponúk vpúšťa živého Boha, alebo Ho aspoň spomenie. A tak sa kresťanstvo stáva jedným z mnohých náboženstiev, ktoré sa celkom dobre znáša s ostatnými. Pán Ježiš sa počas

svojho pôsobenia na zemi neraz stretol zoči voči s démonmi, ktorí vedeli, že je Božím Synom a proklamovali to. Ale On tieto svedectvá vždy odmietol a vyháňal ich z posadnutých ľudí. Neskôr to robil aj Pavel. Aj on odmietal svedectvá z nečistých zdrojov. Z dievčiny, ktorá síce vykrikovala pravdu, vyhnal zlého ducha (Sk 16, 16-18).

Zmiešať pravdu so lžou je Satanov najväčší trik, ktorý je úspešnejší ako jeho ostatné manévry. U vyvoleného Božieho ľudu, starozákonného či novozákonného, viedla cesta k odpornej modloslužbe práve cez tento hriech. Ak by bola jeho ponuka priehľadná je veľmi pravdepodobné, že by nebol úspešný. Preto musí ponúkať niečo také, čo neodhalí pravú podstatu. Uzdravovať je dobrá vec. Sám Pán Ježiš to robil. Biblia nám ponúka telesné i duševné zdravie.

Mohol by vymyslieť niečo lepšie, ako ponúknuť človeku to isté čo Boh? Avšak Ježiš nás pred týmto nebezpečenstvom varoval.

Hovoril jasne o tom, že znamením konca bude aj robenie zázakov. A budú také hodnoverné, že by im bez mála uverili aj tí, čo patria Ježišovi (Mt 24, 24). Ale vieme aj to, že táto „kampaň divov“ je zbytočná. Vtedy Pán Ježiš povie o tých, čo tieto skutky činia v Jeho mene: „Nikdy som vás nepoznal. Odíďte odo mňa, páchatelia neprávostí!“ (Mt 7, 23).

Ak sa Pán Ježiš takto vyjadruje o divoch, ktoré nesú Jeho meno, čo možno očakávať od tých, ktorí sa na Ježiša Krista ani neodvolávajú? Odkiaľ pochádzajú ich nadprirodzené danosti?

V dnešných časoch sa zázraky len tak množia. Na trhu so satanskou ponukou nadprirodzených javov nájdeme od zázračných liečiteľov, jasnovidcov, parafenomérov až po bosorácke vykladanie

z kariet všetko. Veriaci v tom môže vidieť naplnenie prorociev, skutočnú blízkosť posledných dní. Áno, Pán Ježiš Kristus všetko predpovedal, upozorňoval nás na to. Všetko čo povedal sa dosiaľ naplnilo.

Z Novej zmluvy vieme, že na počiatku kresťanských dejín spásy – doby milosti sa diali divy a zázraky. Ako postupovať, keď je niekto chorý? V Liste Jakubovom 5, 13-18 čítame: „Je niekto medzi vami chorý? Nech si zavolá starších zboru a nech sa modlia nad ním, keď ho v mene Pánovom pomažú olejom. A modlitba viery zachráni chorého, a Pán ho pozdvihne.“

V 1Pt 2, 21-25 čítame: „Lebo nato ste boli povolaní; keďže aj Kristus trpel za vás a tak vám zanechal príklad... On sám, na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosťou. Jeho krvavými ranami ste boli uzdravení.“

Z toho vyplýva, čo má urobiť trpiaci človek, čo je úlohou zboru, a čo si ponechal v moci Pán Ježiš. Začnime od Neho. Jediné On má moc uzdraviť. A právo rozhodnúť, či niekoho uzdraví, alebo nie, tiež prislúcha len Jemu. Spomeňme apoštola Pavla, jeho chorobu, modlitby vo viere a rozhodnutie Pána Ježiša: „Dosť ti je moja milosť“. Nenahraditeľnú funkciu má aj zbor a starší zboru. Zbor je miesto, kde treba rozoznávať duchov. Satan môže zvestiť jednotlivca, ale celý zbor nie. Človek, prostredníctvom ktorého Boh uzdravuje, môže podľahnúť pokušeniu ponechať si slávu, ktorá patrí Bohu, ale zbor ho usmerní. Pri tom je nevyhnutná viera starších zboru a aj trpiaceho v Božiu moc a v obeť Pána Ježiša.

Záver z knihy v ďalšom čísle.

Uverejnené s láskavým povolením autorky
MUDr. Judith Erdélyiovej.

SVEDECTVO

Neboj sa rásť!

V živote každého človeka sa občas vyskytnú ťažkosti a problémy, s ktorými si sám nevie poradiť. Božie slovo nás učí, aby sme vždy dúfali v Pána Ježiša, ktorý povedal: Ján 16, 33 „Budete mať súženie, ale dúfajte ja som premohol svet.“ Je to veľmi ťažké, nespoliehať sa na seba, svoje schopnosti a možnosti a podriaďiť sa celkom Bohu, nechať svoje problémy pri Jeho nohách. Je to rast pre každého kresťana, ktorý je však pre každého z nás úplne nevyhnutný. Aj v mojom živote nastal čas, keď som sa musela vzdať „tekutej stravy“ a prejsť na „tuhý pokrm“. Nebolo to vôbec ľahké, ale Duch Svätý mi neustále pripomínal a obživoval Božie slovo. „Ver a uvidíš slávu Božiu!“ Pripomínal a pripomína mi neustále, že nemám právo sa vzdať, ale postaviť sa, vzoprieť a premáhať ťažkosti vierou. Nie len prehlasovať Božie slovo, ale ho skutočne žiť tak, aby sa stalo mojou neoddeliteľnou súčasťou, aby Pán Ježiš bol vždy viditeľný skrze môj život. Som nesmierne vďačná Bohu za veľké zmeny, ktoré urobil v mojej rodine, za veci a situácie, ktoré mi obrátil na dobré (podľa svojho slova). Keď som ja bola v koncoch, On len začínal, je neustále so mnou, tak ako zaslúbil: „Nenechám ňu, ani ňu neopustím.“ Týmto vetami chcem povzbudiť každého čitateľa, aby sa nebál duchovného rastu, pretože je úplne samozrejmy pre zdravý a plnohodnotný život veriaceho človeka, ktorý dúfa a verí v moc mena Ježiš. On hľadá vieru a skutky robené z viery a lásky, to je to, čím sa nasýti.

Renáta Mihoková

Deti, ranné modlitby a misia?

Pri návšteve Južnej Kórei v decembri 2007 ma v zbere Galilee MCH zaujala služba deťom. Zbor začal v roku 1976 s piatimi ľuďmi, vtedy pastor Lee prišiel ako nový a zameral sa na službu mladým. Zbor bol vtedy vo veľmi chudobnej štvrti v priemyselnej zóne. Mesto sa rýchlo budovalo a rástlo, bol veľký prírľev mladých rodín a robotníkov, ktorí prichádzali za prácou. Pastor slúžil týmto ľuďom a sústredil sa na vyučovanie a kázanie. Ako postupne rástli vystriedali 4 budovy. Prvá bola pre 100 ľudí, druhá pre 600, tretia pre 1000 a teraz ich majú 2500 a 1500 detí. V súčasnosti je práca rozdelená na dve oblasti: Dospelí a Deti. O dospelých sa stará starší kazateľ a pomocníci kazateľa v počte 5, a laickí pracovníci pri vedení skupiniek.

◆ Deti sú rozdelené do 24 skupín v počte okolo 80. Každá skupina má tím pracovníkov – vedúcich čo je neplatená služba, je ich 650, len jeden je platený ako zodpovedný duchovný. Základná idea týchto detských skupín je fungovať ako prvotná cirkev. Prijatť moc a plnosť Ducha Svätého a posilať učeníkov do celého sveta. Učiteľ je veľmi dôležitý vzor. Veľký dôraz sa dáva modlitbám, deti chodia aj na skoré ranné modlitby. Veľa sa vyučuje a hovorí o Duchu svätom.

◆ Každú sobotu majú učitelia a vedúci poradu, modlitby. V ne-
deľu sa po celý deň budova zboru hemží deťmi. Nie je tu však ani chaos ani hluk. Každý vie kde je jeho miesto. Na obed alebo raňajky sa nikde nemusí chodiť. Zbor má vlastnú kuchyňu a jedáleň

s kapacitou asi 500 miest. Všetci sa tu celý deň stravujú, bezplatne. 24 skupín sa na tri turnusy vystrieda vo veľkých modlitebniach, každá s kapacitou asi 200 miest.

Vyučovanie vedúcich s deťmi obsahuje:

- ◆ modlitebnú službu
- ◆ evanjelizačný kurz
- ◆ seminár pre učiteľov

Stretnutia detí sú vo forme bohoslužby. Chvály, modlitby, kázanie. Majú vlastný spevokol s typickými rúchami, robia zbierku atď. Ak je niekto nový, všetci ho vítajú piesňou a dostane darček. Téma – text kázania je spoločný pre všetky skupiny. S témou potom pracujú celý týždeň. Po bohoslužbe idú deti do malých skupiniek 3-5 spolu so svojím vedúcim a majú ešte osobné zdieľanie a štúdium.

Deti nie sú rozdelené podľa veku ale sú pomiešané. Vedúci vyberajú deti pre misiu. Zbor každý rok prenájíma dve lietadlá a posila 300-členný misijný tím do Číny.

R. Zachar

Darujte 2% na diakoniu ECM

Milé sestry a bratia, prišiel čas, kedy sa na Vás znovu obraciame s prosbou o spoluprácu ohľadom získavania 2% daní z príjmov fyzických a právnických osôb. Diakoni ECM sme aj v novembri minulého roku zaregistrovali do zoznamu príjemcov týchto financií a preto všetkých prosíme, aby ste aj takouto cestou podporili jej činnosť. Pamätajte na to, že Diakonia je našim spoločným dielom, a ak ju chceme budovať, potrebuje naše modlitby, čas, ochotu a aj po-niaze.

Do formulára treba vpísať nasledovné:

12 – názov: Diakonia ECM

13 – sídlo: Bratislava, Panenská 10

14 – právna forma: Účelové zariadenie cirkvi

15 – IČO: 30858798

Vyprosujeme pre všetkých vás hojnosť požehnania a ďakujeme v mene tých, ktorým to pomôže. So želaním Božieho pokoja

Kornélia Francisty

Kalendár akcií:

- 3. - 6. 4. Konferencia pre pracovníkov s mládežou, Žilina (info: www.tkompas.sk)
- 4.- 6. 4. Stretnutie bývalých stanovákov, Hermanovce (info u br. Michala Tagaja 0908 381585)
- 12. 4. Školenie pre pracovníkov ECM, Banská Bystrica
- 30. 4. - 4. 5. Duchovno-rekreačné stretnutie sestier v Račkovej doline
- 1. - 4. 5. Konferencia pre pracovníkov s ohrozenými deťmi, Liptovský Mikuláš
- 22. - 25. 5. Oblastná a Výročná konferencia ECM, Bratislava

Oprava

V decembrovom čísle v článku *Kedy sú Vianoce* došlo k nepravdivému údaju o autorstve príspevku. Autorom nie je Viliam Rác, ale neznámy autor.

Za omyl sa čitateľom ospravedľujeme.

Blahoželanie

Sestra Anna Palajová z Jenkoviec sa v marci dožíva krásnych 80 narodenín. Prajeme jej Božie požehnanie a Jeho prítomnosť i v ďalších dňoch a rokoch života.

Celocirkevná zbierka na Muzikál

„DRUHÁ ŠANCA“

O čo ide?

Chris Jennings, najmladší syn ovdovelého farmára, túži stať sa rockovým spevákom. Keď jeho otec súhlasí, že mu dá jeho časť dedičstva, Chris sa vyberie do sveta splniť si svoj sen...

Druhá šanca je nápaditá, moderná interpretácia biblického príbehu o márnotrattom synovi. Muzikál je napísaný pre dospelávajúcu mládež a dospelých, kombinujú sa v ňom reálne dialógy a chytľavé melódie, vďaka čomu ponúka zážitok pre školopovinnú mládež i dospelých všetkých vekových kategórií. Vďaka tanečnej scéne, hereckej i speváckej sekcii a živej hudbe má tie najlepšie predpoklady stať sa ideálnou ponukou oddychu a pastvou pre oči i uši ľudí všetkých vekových kategórií.

Originál muzikálu je z angličtiny, napísala ho Susie Hare a nesie názov Second Chance. Preklad do slovenského jazyka zabezpečila Mgr. Kamila Kukučková a ThDr. Dana Sirkovská. Ku slovenskému divákovi sa dostáva v réžii Dany Sirkovskej, podpredsedníčky pre vzdelávanie Evanjelickej cirkvi metodistickej. Herci, speváci, tanečníci a hudobníci sú tridsiati dobrovoľníci prevažne zo zborov ECM z Bratislavy, Partizánskeho, Sládkovičova, Serede a Trnavy.

Na nácvik a následné koncerty nemáme žiadne zdroje, sme závislí na daroch jednotlivcov, či organizácií. Predpokladané náklady sú minimálne Sk 150 000,-. Plánujeme vystupovať vo všetkých (alebo takmer všetkých) mestách na Slovensku, kde má naša cirkev zbor. Tým môžeme pomôcť aj vášmu zboru zviditeľniť sa, ale aj pomôcť v rozbehu misie.

Záleží vám na rozvoji kultúry v našej cirkvi? Myslíte si, že potrebujeme podchytiť mladých ľudí, aby sa zapojili do práce cirkvi spôsobom, ktorý ich baví a kde môžu využiť svoj talent, nadanie a nadšenie a kde sa môžu naučiť, čo znamená Bohu slúžiť AKTÍVNE? Prispejte nám! Názvy organizácií, ktoré prispievajú určitou čiastkou a realizáciu tohto projektu, budú zverejnené pri všetkých vystúpeniach, ako aj na plagátoch, čím vám zabezpečíme reklamu po celom Slovensku!

Ďakujeme vám za vašu podporu! Aj malá čiastka pomôže. Nezapadnite, že veľké čiastky sú spojené z mnohých malých čiastok. Koľkokrát sme dali peniaze na niečo, čo sme ani nevyužili, alebo malo iba malý efekt. Prispejme na dobré dielo. Ochotného darcu miluje Boh!

Číslo účtu: 6611690001/1111 variabilný symbol 12

Bližšie informácie: ThDr. Dana Sirkovská, 0918 374 290; 0904 821 691; e-mail: dsirkovska@gmail.com

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ (distribúcia)
Lenka PROCHÁZKOVÁ (sadzba)
Filip VESELÝ (korektúra)
Marta ZÁLESKÁ (preklady)
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ